

§ 67. Зваротны займеннік *сябе*

425. Прачытайце. Вызначце тып тэксту і яго кампазіцыйную схему. Падбярыце да тэксту заглавак у адпаведнасці з асноўнай думкай.

Кожны чалавек носіць у **сабе** храм. Штодзень, з году ў год. Толькі ў адных ён маўчыць, а ў другіх звоніць ва ўсе свае званы. Але ёсць яшчэ і трэція. Яны не думаюць пра **сябе**. Званы раздзіраюць такому чалавеку душу. Аднак ніхто гэтага звону^м не чуе — чалавек не выпускае яго з **сябе**. Апошнія адыходзяць першымі — раней за ўсіх. Ад карозіі* храма, які яныносяць у **сабе** (Паводле Я. Сіпакова).

Пра якія званы згадвае аўтар?

На што ўказвае выдзелены займеннік? У якіх формах ён ужываецца?

426. Прачытайце табліцу. Параўнайце канчаткі займеннікаў *сябе* і *ты* ва ўскосных склонах. Дапоўніце табліцу формамі займенніка *сябе*.

Склон	Скланенне займеннікаў <i>сябе</i> , <i>ты</i>	
Н.	—	т ^ы
Р.	сяб ^е	цяб ^е
Д.	саб ^е	таб ^е
В.	...	цяб ^е
Т.	саб ^{ой} (-ою)	таб ^{ой} (-ою)
М.	...	(пры) таб ^е

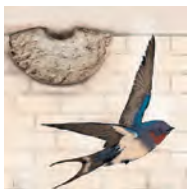
Складзіце і запішыце сказы з займеннікам *сябе* ў вінавальным склоне.

Зваротны займеннік *сябе* ўказвае на таго, хто ўтварае дзеянне. Ён можа ўказваць на 1, 2 ці 3-ю асобу ў адзіночным і множным ліку: **Я** не пазнаю *сябе*. **Ты** не пазнаеш *сябе*. **Ён** (**яна, яно**) не пазнае *сябе*. **Мы** не пазнаём *сябе*. **Вы** не пазнаеце *сябе*. **Яны** не пазнаюць *сябе*.

У сказе займеннік *сябе* з'яўляецца дапаўненнем: *Кожны чалавек носіць у сабе ненапісаную кнігу — кнігу цікавую, непайторную* (М. Танк).

427. Прачытайце, устаўляючы займеннік *сябе* ў неабходнай форме.

Востры^м хвост, нібыта вілы,
Дзі..ны выгін ма..ць крылы.
Прыл..ціць да нас калі —
Лепіць дом ... з з..млі.

У лесе — гаспадар, не госць,
Шмат у яго іголак ёсць.
Але не шыць^с, не цыраваць^{*},
... ад смерці ратаваць.

Адгадайце загадкі. Замест якіх слоў ужываецца займеннік *сябе*?

Спішыце загадкі, устаўляючы прапушчаныя літары. Растлумачце напісанне займеннікаў. Вызначце іх разрад, склон, падкрэсліце як члены сказа.

Якое слова мае значэнне ‘зашываць дзірку, пераплятаючы ніткі тым або іншым спосабам’?

Займеннік *сябе* суадносіцца з назоўнікам, але не мае роду і ліку. Змяняецца па склонах, як займеннік *ты*. Не мае формы назоўнага склону.

У родным і вінавальным склонах займеннік *сябе* мае форму *сябе*, у давальным і месным — *сабе*. У творным склоне мае варыянтныя канчаткі *-ой, -ою*: *саб[ой]*, *саб[ою]*.

428. Устаўце ў фразеалагізмы займеннік *сябе* ў патрэбнай склонавай форме. Вызначце, у якіх формах ён ужываецца.

Фразеалагізм	Значэнне
Здрадзіць ...	‘зрабіць што-небудзь насуперак сваім перакананням’
Авалодаць ...	‘вярнуць страчанае самавалоданне’
Само за ... гаворыць	‘не мае патрэбы ў тлумачэнні’
Сам ... не рад	‘незадаволены самім сабою’

- З двума фразеалагізмамі складзіце сказы.

429. Спішыце сказы, раскрываючы дужкі. Падкрэсліце займеннікі як члены сказа.

1. Дазволь жа нізка пакланіцца (*ты*), бацькоў маіх зямля (*І. Скурко*). 2. Збудаваці ля шашы (*сябе*) хатку мурашы^{сн} (*У. Шпадарук*). 3. Усіх чаруе лірыка (*сябе*), высокімі пачуццямі пранізвае (*М. Вяршынін*). 4. Дзвіна! Дзвіна! І слова звоніць, як толькі ўспомніш пра (*ты*) (*П. Броўка*). 5. Быць самім (*сябе*) і не лёгка^ф, і не проста (*М. Рудкоўскі*). 6. Я таксама духмянага^м чаю з іван-чаю (*сябе*) заварыў (*Х. Гурыновіч*).

430. Выканайце інтэрактыўнае заданне «Правапіс займеннікаў».

§ 68. Прыналежаўныя займеннікі

431. Прачытайце тэкст. Вызначце яго тып. Абгрунтуйце сваю думку.

Кожны з нас — Я. А калі мы сабраліся ў групу або калектыў, з'яўляецца яшчэ адно важнае слова — **мы**. Пры гэтым ты сам заўважаеш, што, прыходзячы дадому, расказваеш: «Мы сёння пісалі дыктант», «Наш клас у нядзелю пойдзе ў тэатр». Чаму так адбываецца? А таму, што для кожнага чалавека вельмі важныя^м справы таго калектыву, у які ён уваходзіць. Гэта твая сям'я, твой клас, твае сябры (*Паводле выдання «Чалавек і свет»*).

Якое значэнне маюць словы *наш*, *твой*? На прыналежнасць якой асобе яны ўказваюць? Якія вы яшчэ ведаеце прыналежаўныя займеннікі?

Прыналежаўныя займеннікі ўказваюць на прыналежнасць прадмета асобе ці іншаму прадмету: я — *мой*, ты — *твой*, ён, яно — *яго*, яна — *яе*, мы — *наш*, вы — *ваш*, яны — *іх*: Матуля, колькі весняга святла *тваё* імя святое навявае!.. (*З. Марозаў*).

У сказе прыналежаўныя займеннікі з'яўляюцца азначэннем: *За наш духмяны каравай сягоння чалавек спакойны* (*В. Гардзей*).